

18 Nisan 2007 Çarşamba

.....
Bursa Milletvekili Mehmet Emin Tutan ve 2 Milletvekilinin; Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (2/988) (S. Sayısı: 1392)

BAŞKAN – Komisyon?.. Yerinde.

Hükûmet?.. Yerinde.

Komisyon raporu, 1392 sıra sayısıyla bastırılıp dağıtılmıştır.

.....
Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına Trabzon Milletvekili Sayın Akif Hamzaçebi.

Sayın Hamzaçebi'nin şahsi söz isteği de var, birleştiriyorum.

Buyurun.

CHP GRUBU ADINA MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; kamu bankalarıyla ilgili kanunda değişiklik yapılmasına ilişkin kanun teklifinin tümü üzerinde Cumhuriyet Halk Partisi Grubunun görüşlerini açıklamak üzere söz aldım, sözlerime başlarken hepimizi saygıyla selamlıyorum.

Konuşmama başlamadan önce, bugün kaybettiğimiz Bursa Milletvekili ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkan Vekili Sayın Ali Dinçer'e Allah'tan rahmet diliyorum; ailesine, yakınlarına, tüm milletvekillerine ve milletimize sabır ve baş sağlığı diliyorum.

Biraz önce kanun teklifinin tümü üzerinde söz alan iki parti grubuna mensup arkadaşlarımı dinledim. Teklifin içeriği üzerinde bir anlaşmazlık olduğunu gördüm. Anavatan Partisi Grubu adına konuşan arkadaşımız, teklifin, kamu bankalarının özelleştirilmesine ilişkin bir teklif olması nedeniyle bu yönde bir değerlendirme yaptığını ifade ettiler; AKP Grubu adına söz alan arkadaşımız da, teklifin, kamu bankalarının özelleştirilmesiyle bir ilgisi olmadığını, bu bankalara personel alımıyla ilgili bir teklif olduğunu ifade ettiler.

Ben, bu konuda biraz daha farklı bir görüş ifade edeceğim, değerlendirmeyi yüce Meclisin takdirine bırakacağım.

Şimdi, bu teklif, 2000 yılının aralık ayında çıkarılmış olan 4603 sayılı Kanun'da değişiklik yapılmasını önermektedir. 4603 sayılı Kanun, kamu bankaları olan Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası ve o zaman var olan Türkiye Emlak Bankasının öncelikle yeniden yapılandırılması ve bu yapılandırma sonrasında da özelleştirilmesi amacıyla çıkarılmış olan bir Kanun'dur. Şimdi bu teklif, böyle bir Kanun'da değişikliği düzenliyor. Evet, personel alımını düzenleyen bir Kanun. Ancak söylediğim gibi, Kanun'un tümü, kapsamı kamu bankalarının özelleştirilmesine yöneliktir. Dolayısıyla teklifi ne tek başına özelleştirme olarak almak doğrudur, özellikle ne de tek başına bu bankalara personel alımı olarak almak doğrudur.

Değerli arkadaşlar, söz özelleştirmeden açılmışken ve konuşan arkadaşlarımız özelleştirme konusuna değinmiş olduğu için ve esasen 4603 sayılı Yasa kamu bankalarının özelleştirilmesine yönelik olduğu için, müsaade ederseniz, öncelikle bu konuda çok kısa bir değerlendirme yapmak istiyorum.

Evet, 4603 sayılı Kanun 2000 yılının aralık ayında çıkmıştır ve Anavatan Partisinin de iktidar olduğu bir Hükûmetin IMF'yle birlikte hazırlamış olduğu bir program sonrasında 2000 yılı içerisinde çıkarılmış olan bir Kanun'dur. Özelleştirme, kural olarak yanlış bir iş değildir. Özelleştirmeye nasıl baktığınıza ve özelleştirmeden neyi amaçladığınıza bağlıdır. Özelleştirmeden amaç vatandaşın refahını artırmaksa, vatandaşın mutluluğunu artırmaksa, buna tabii ki evet. Genel olarak özelleştirmeyi söylüyorum. Özelleştirmede amaç, daima bu olmalıdır. Kamunun elindeki bir mal veya hizmet üretim işletmesini özelleştirirseniz, rekabete açarsanız, ekonomide fiyatlar düşer, düşen fiyatlar, vatandaşın ve ekonomideki tüm birimler bundan olumlu olarak yararlanır. Amaç bu olmalı. Yani ekonomide bir rekabet olmalı, bu amaç çerçevesinde bir özelleştirme yaparken ekonomide bir rekabet olmalı. Şimdi, örnek vereceğim, Telekomu bu Hükûmet özelleştirdi. Telekom, şehir içi konuşma ücretlerine çok kısa bir süre önce zam yaptı, ölçüsüz bir zam yaptı değerli arkadaşlar; enflasyonun, hedef enflasyonun üzerinde bir zam yaptı; Hükûmetin ilan etmiş olduğu gelirler politikasına aykırı bir zam yaptı. Peki, neden sadece şehir içi konuşmalara zam yaptı, şehirler arasına zam yapmadı, hatta, oralarda indirim gitti? Çünkü, şehir içi konuşmada Telekom tekel vaziyette. Şimdi, bu noktada, Hükûmetin, Telekomla ilişkin özelleştirmesinin yanlış olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır. Çünkü, Telekomda amaç, satıp, buradan elde edilen gelire borç ödemektir. Bu özelleştirmenin ne kadar sağlıklı yapıldığı da ayrı bir tartışma konusu. Saydam yapılmadığına yönelik ciddi olarak bizim itirazlarımız var, kamuoyunun itirazları var, bunları zaten tartışıyoruz. Ama, gelinen noktada, Telekom zammı, Telekom özelleştirmesinin yanlış olduğunu göstermiştir.

Şimdi, kamu bankalarının özelleştirmesine gelecek olursak, buradaki özelleştirmeyi diğer özelleştirmelerden farklı tutmak gerekir değerli arkadaşlar. Banka özelleştirmesi ile diğer özelleştirmeleri birbirinden ayırmak gerekir. Finans kesiminde yapılan özelleştirmeler veya özel bankaların satışlarına baktığımızda, buradaki alıcıların genel olarak yabancı olduğunu görüyoruz. Türkiye'nin doğrudan yabancı yatırıma ihtiyacı yok mudur? Vardır tabii ki. Türkiye, tasarruf eksiği olan bir ülkedir, tasarrufa ihtiyaç duyan bir ülkedir. Tasarrufa ihtiyaç duyan bir ülke, gerekiyorsa, yurt dışından tasarruf getirecektir, getirmek zorundadır. Ama, gelen tasarruf yatırıma yöneliyor mu diye baktığımızda, yatırıma yönelen bir tasarruf görmüyoruz. Bunu, burada, bu kürsüde, çeşitli kereler ifade ettim. Gelip fabrika kuran, istihdam yaratan bir yabancı sermaye, maalesef, görmüyoruz.

Finans kesimine baktığımızda, el değiştiren bankalara baktığımızda, alıcıların yabancılar olduğunu görüyoruz. Halkbank ve Ziraat Bankası da özelleştirilirse, bu ölçekteki yabancı bankaları alacak sermaye Türkiye'de yok değerli arkadaşlar, bunun alıcısı açık olarak yabancılardır. Yabancı düşmanı mıyız? Hayır. Ama, gerçekçi olalım, gerçekçi olalım. Finans kesimindeki bankaların önemli bir kısmının yabancıların eline geçmesi demek, ileride Türk ekonomisinin ciddi sorunlarla karşılaşması demektir.

Nedir bu sorunlar? Şimdi, Halk Bank bugün KOBİ'leri kredilendirmek amacıyla kurulmuş olan bir bankadır. Bu bankayı özelleştirdiğiniz zaman, bu bankayı yabancılar aldığı zaman KOBİ'lerin kredi ihtiyacı gibi bir mesele yabancıların önceliği olmak durumunda değildir.

Türk müteahhitlik sektörünün teminat mektubu sorunu vardır. Müteahhitlik sektörünün teminat mektubu sorunu, özellikle yabancı ülkelerdeki ihalelerde çok önemli bir sorundur. Yabancı banka için böyle bir sorun öncelikli değildir, bu sektörün mektup ihtiyacı önemli değildir.

2001 krizini hatırlayalım değerli arkadaşlar. Kriz sonrası İstanbul Yaklaşımı adı altında bir yasa uygulamaya konuldu. İstanbul Yaklaşımının öncü bankalarına baktığımızda bunların içerisinde bir tane yabancı banka göremeyiz. Reel sektörün borçlarının yeniden yapılandırılması, faizlerinin indirilmesi, bir kısmının silinmesi, bu sektörün yaşatılması, ekonomiye kazandırılması yabancı bankaların özellikli konusu değildir. Daha çok bireysel kredilere önem veren, bireysel bankacılıkta kârı daha çok gören ve buralara yönelen bir bankacılık anlayışı vardır.

Şimdi, yabancı ülkelere örnekler veriliyor. Bulabiliriz, Avrupa Birliğine yeni katılan ülkelere baktığımızda banka sektöründe çok yüksek oranlarda yabancı sermaye görebiliriz. Bu, bizim için bir ölçü olmamalı değerli arkadaşlar. Avrupa Birliğinde euro bölgesine, euroyu kullanan ülkelere baktığımızda yabancı banka oranı yüzde 16'dır. Bizim şu andaki oranımız yüzde 35-36 düzeyindedir, bu oran yüzde 36'yı aşmış durumdadır. Bu oran üç dört sene önce yüzde 10'ların altındaydı değerli arkadaşlar. Burada bir makul ölçüyü bulmak zorundayız. O nedenle, Ziraat Bankası ve Halk Bankın özelleşmesi gibi bir konuda özelleştirme furusuna katılıp, münhasıran buradan elde edilen gelirle kamu borcunu ödemek gibi bir öncelikle özelleştirme yapılması anlayışını doğru bulmadığımı ifade etmek istiyorum.

Şimdi, teklifin düzenlediği konuya gelmek istiyorum. Teklif, şu an var olan iki kamu bankasına, yani Halkbank ile Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasına personel alınmasına izin verecek bir yasal altyapıyı oluşturmaya yöneliktir. Teklifin bu çerçevede yaptığı düzenleme üç tanedir:

Birincisi: Kamu bankalarının personeli özel hukuk hükümlerine göre çalışacaktır.

İkincisi: Kamu bankalarının çalıştıracağı personelin sayısı, unvanı, nitelikleri ve bunların ücreti ile diğer mali hakları bankaların genel kurulları tarafından belirlenecektir. Genel kurul bu yetkisini gerekirse yönetim kuruluna devredebilir.

Üçüncü konu da: Genel kurulun yetkili olmadığı diğer konularda, personel konularında yönetim kurulları yetkili olacaktır.

Teklif bu üç konuyu düzenliyor.

Buralara neden geldik, neden bir yasa yapma ihtiyacını duyuyoruz veya Hükümet böyle bir ihtiyacı duyuyor? Buna biraz sonra değineceğim.

Teklif, konuşmamın başlangıcında da ifade ettiğim gibi, 2000 yılının Aralık ayında çıkarılmış olan 4603 sayılı kamu bankalarının özelleştirilmesine ilişkin kanunda değişiklik yapılmasını düzenliyor. O hâlde, 4603 sayılı Kanun üzerinde, biraz önce yaptığım açıklamaların dışında kalan hususlarda durmak istiyorum. Bu teklifin daha iyi anlaşılabilmesi için bu konuları sizin bilginize sunmak istiyorum.

4603 sayılı Kanun, daha önce ifade ettiğim gibi, kamu bankaları için iki aşama öngörmüştü: Birinci aşamada bu bankalar yeniden yapılandırılacak, ikinci aşamada da, yeniden yapılandırma sonrasında yani, bu bankalar özelleştirilecektir.

Kanun, Hükûmete bunlar için iki yıllık bir süre vermişti, 2000 yılı Aralık ayında çıkan kanun. İki yıllık süre, daha sonra, bu Hükûmet döneminde, 2004 yılında çıkan bir yasayla beş yıl olarak değiştirildi ve beş yıllık süre bitmiş olmasına rağmen ki, bu süre 25 Kasım 2005 tarihinde sona erdi. Hükûmet Halk Bankın özelleştirme işlemine devam etmiştir. Yani, süre bitmiş ama Hükûmet süre varmış gibi özelleştirmeye devam ettiği için, hatırlayacaksınız, Danıştay Halk Bankın özelleştirmesine ilişkin bir yürütmeyi durdurma kararı verdi ve o yürütmeyi durdurma kararı üzerine, Aralık ayı sonunda, yine Genel Kurulda görüştüğümüz bir kanun teklifinin kabul edilmesiyle, o beş yıllık süre on yıla çıkarıldı ve Hükûmet, kamu bankalarının özelleştirilmesi önünde duran süre engelini aşmış oldu. On yıllık süre şu an işlemeye devam ediyor.

Yeniden yapılandırma sürecinde, kamu bankaları için o zamanki hükûmetin, 57'nci Hükûmetin öngördüğü ilk aşamalardan birisi, personel sayısının yeniden düzenlenmesiydi, kamu bankalarında ihtiyaç dışı olan, fazla görülen personelin bu bankalar dışına çıkarılmasıydı ve o çerçevede 2000 Aralık ayında çıkan 4603 sayılı Yasa bir düzenleme yaptı. Kamu bankalarındaki personel için yapılan bu düzenlemede üç alternatif öngörülüyordu. Personele sunulan bu üç alternatif şunlardı: İsteyenlere mevcut statüsüyle, hâlen, yani o tarihteki statüsü neyse, çalışma hakkı, yine isteyenlerden yönetim kurulunca uygun görülenlere özel hukuk hükümlerine göre çalışma hakkı - yönetim kurulu kararı burada şart, yönetim kurulu süzgecinden geçecek bir uygulama söz konusu- isteyenlere de diğer kamu kurumlarına nakil hakkı. Yine yasanın bu personele sunmuş olduğu bir diğer seçenek de emekli olmaları halinde -emekliliği hak etmiş olanlar için bu söz konusu tabii- hak ettikleri kıdem tazminatı yüzde 20 fazlasıyla ödenecekti. Bütün bunların amacı, bu bankalardaki personel sayısını azaltmaktı. Daha sonra, 2001 şubat ayında, o ünlü krizi yaşadık, biliyorsunuz. Kriz sonrası -bu bir mali sektör kriziydi, bütün bankaların bilançoları bozuldu- doğal olarak, kamu bankalarında çok daha radikal bir şekilde bir yeniden yapılanma gerçekten gerekiyordu. Kriz şartlarına, kriz öncesi yapıyla devam etmeye çalışmak demek, bu bankaların yok olması demektir.

Bu çerçeve, o dönem, birkaç tane yasa çıktı. 26/06/2001 tarihinde 4684 sayılı yasa çıktı. O yasayla banka yönetim kurullarına, personelin rızası aranmaksızın, personelin diğer kamu kurumlarına nakledilmesi yetkisi verilmiştir. Daha sonra 30/01/2002 tarihinde 4743 sayılı yasa kabul edildi. Bu yasa da, Kamu Personel Rejimi çerçevesinde bankada çalışmakta olan personelden çalışması uygun görülmeyenlerin, aralık 2002'den sonra bu bankalarda çalışamayacakları yönünde bir kural getirildi. Daha sonra 2004 yılında, bu Hükûmet döneminde, yine Pamukban'ın kapatılmasıyla, Pamukban'ın personeli de Halk Bankasına aktarılmıştır. Görüldüğü gibi, 2000 yılı sonunda personelin rızasına dayalı olarak başlatılan uygulamalar, kriz sonrası çıkarılan yasalarla, personelin rızası aranmaksızın yapılan uygulamalara dönüşmüştür.

Değerli arkadaşlar, bu uygulama, bankada olağanüstü sorunlar yaratmıştır. Ne olmuştur: Kamu bankalarından 18 bin kişi emekli olmuştur. 16 bin kişiye yakın personel ise, Özelleştirme Yasasının bir maddesine dayanılarak diğer kamu kurumlarına nakledilmiştir. Bunun 9 bini aşkını, 9.143'ü Ziraat Bankasından, 6.649'u da Halk Bankasındandır. Nakledilen personelin içinde eğitilmiş, nitelikli personel vardır, unvanlı

personel vardır, müdür, müdür yardımcısı, şef görevlisi, şef, veznedar, bunları çoğaltabiliriz.

Değerli arkadaşlar, yaklaşık 16 bin kişi çıkarılan yasalardan, diğer kamu kurumlarına nakledilmek suretiyle bir şekilde etkilenmiştir, yani görüştüğümüz bu teklif, gerçekte, 16 bin kişiyi ilgilendirmektedir. emekli olan 18 bin kişi emekli olduğu için, onları, bu değerlendirmemin içinde şu an için söz konusu etmiyorum.

Ancak, bu süreç, bu sürecin yönetimi, maalesef, iyi olmamıştır, birçok hukuki sorun çıkmıştır. Örnek veriyorum: Bankaların yönetim kuruluna verilen “personelin rızası aranmaksızın diğer kamu kurumlarına nakil yetkisi” yönetim kurulu tarafından kullanılmamış, bu yetki bir murahhas azaya devredilmiş ve yetki devri yasaya uygun olarak yapılmış olmadığı için, daha doğrusu, yasa böyle bir yetki devrine izin vermiş olmadığı için, bu yetki devrine dayalı olarak yapılan uygulamalar yargı kararları karşısında geçersiz olmuştur. Dava açan bir kısım personel bunu kazanmıştır, dava açmış olan bir kısım personelin de, bu davaları, emsal Danıştay kararı nedeniyle kazanacağı anlaşılmaktadır.

Yine, 2002 yılında çıkarılan bir Bakanlar Kurulu kararıyla personel sayısının yüzde 1’iyle sınırlanmış olan yeni personel alımına ilişkin yetki, AKP Hükûmeti döneminde sınırın kaldırılmış olması nedeniyle yargıya taşınmış, Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulunun vermiş olduğu bir kararla da bu yetki, daha doğrusu, sınırı kaldıran düzenleme iptal edilmiştir. İptal gerekçelerinden bir tanesi şudur: “Mademki, bu bankalar yeni personel alacaktır. Bu bankada yetişmiş olan nitelikli personel vardı. Bunlar, kriz sonrası çıkan yasalarla diğer kamu kurumlarına nakledilmiştir. O hâlde, öncelik bu personele verilmelidir.” denilmiştir.

Değerli arkadaşlar, benim üzerinde durmak istediğim nokta budur. Bu bankalar personel alacaktır. Tabii ki sektör büyüyor, banka bilançoları büyüyor, bankaların personel ihtiyacı olduğu açıktır. Bankalara personel alınsın tabii ki, ama, mademki böyle bir personele ihtiyaç vardır, bu bankalarda yetişmiş 16 bin kişi, şu an, diğer kamu kurum, kuruluşlarında çalışıyor. Bunlar, o kurumlara sonradan gitmiş olması nedeniyle o kurumda asli personel de sayılmamaktadır âdeta. Sanki, işe yaramaz bir personel gözüyle bakılabilmektedir bu personele. O hâlde, diyoruz ki, bu bankalar yeni personel alırken, şartları eğer taşıyorsa, alınacak olan yeni personelde banka yönetiminin aradığı şartları taşıyorsa eski çalışanlar, eski çalışanlara bankalar öncelik versin. Bütün söylediğimiz budur değerli arkadaşlar. Buna ilişkin bir önergeyi maddelerin görüşülmesi sırasında sizlere sunacağız. Bunu sizlerin takdirine, değerlendirmesine sunuyorum.

Personel konusuna ilişkin olarak söyleyeceğim bir husus da şudur: Personelin alımı konusunda yasada herhangi bir ölçüt yok, sınırlayıcı bir husus yok, banka yönetim kurullarının takdirine bırakılmış durumda. Şunu anlıyorum: Bu bankalar birer anonim şirkettir, sektördeki diğer bankalarla rekabet edecekse, bankaların elinde personel politikası konusunda daha esnek bir yetkinin olmasını anlıyorum, bunu anlayışla karşılıyorum. Ancak, bu yetkinin objektif kullanılıp kullanılmayacağı konusunda tereddütlerim var. Bu tereddütlerim banka yönetimleriyle ilgili değil; genel olarak Adalet ve Kalkınma Partisinin personel alımına ilişkin veya personel alımına ilişkin yasalar olsun, personel alımına ilişkin yasaların verdiği yetkilerin uygulanması olsun bu konularda daha

çok kadrolaşma amaçlı bir uygulama olduğunu görüyorum değerli arkadaşlarım. Banka yönetim kurullarının bu konuda ne kadar rahat bırakılacağı konusunda bir güvence yok. KPSS sınavı yok, aranmıyor. Aranmamayı belki izah edebilir Sayın Bakan, bankalar bunu açıklayabilir. Rekabet edeceksek böyle bir sınav şartına tabi olmayalım; ama, objektif ölçü olacak mıdır bunu bilemiyorum, Hükûmetin bugüne kadarki uygulamaları...

SALİH KAPUSUZ (Ankara) – ...hep objektif oldu.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Malatya) – Çook! Çook!

SALİH KAPUSUZ (Ankara) – Hep objektifti, haksızlık etmeyin.

M. ÂKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – ...bize buna güvenmemek gerektiğini söylemektedir.

SALİH KAPUSUZ (Ankara) – Yani, hepsi, internet üzerinden müracaat ve... Yani, ÖSYM yaptı, aynı zamanda dağıtımını da yaptı. Geçmiş dönemleri çok iyi bilirsin sen! Yani, geçen dönemleri çok iyi bilirsin.

M. ÂKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Kapusuz, bütün bunların uygulamalarını görüyoruz.

Değerli arkadaşlar, yine, bu teklif vesilesiyle söylemek istediğim bir konu da şudur: “Anadolu yaklaşımı” isimli bir yasayı, Türkiye Büyük Millet Meclisi, Aralık 2006’da kabul etti. Cumhuriyet Halk Partisinin de destek verdiği bu yasa yasalaştı. Şimdi, uygulama süreci başladı. Tebliğleri yayınlanıyor, uygulamaya ilişkin yönetmelikler yayınlanıyor. Yasa, KOBİ’lerin borçlarının yeniden yapılandırılmasını öngörüyor. Esasen, bu borçların yeniden yapılandırılması, KOBİ’lere kredi açmış olan bankaların isteğine bağlı. Doğal, bunu anlıyorum. 2001 yılında çıkan İstanbul yaklaşımı da öyleydi. Bankaların isteğine bağlı bir yeniden yapılandırma olabilir. Ancak, yasa kapsamındaki KOBİ tanımını, yasanın yapmış olduğu KOBİ tanımını incelediğimizde, çiftçilerin bu KOBİ tanımına girdiğini açık ve net bir şekilde görüyoruz. Yani, çiftçilerin, Anadolu yaklaşımı yasasına göre Ziraat Bankasından veya bir başka bankadan almış olduğu kredinin, yasadaki öngörülen, tanımlanan şekliyle “donuk kredi” tanımına girmiş olması hâlinde yeniden yapılandırılması gerekiyor. Çiftçilerin bu konuda talebi var. “Daha önce, biz, bu konuda, çiftçilerin kredi borçlarının yeniden yapılandırılması için bir başka yasa çıkardık” açıklaması burada geçerli değil değerli arkadaşlar. Anadolu yaklaşımı yasasına bakalım, çiftçilerin kredi borcunun o yasa kapsamına girdiği açık bir şekilde görülecektir. Dolayısıyla, ben, burada, Sayın Bakandan, bu konuda, çiftçilerin kredi borçlarının Anadolu yaklaşımına girdiği konusunda ve uygulamanın bu yönde yapılacağı konusunda, açık ve net bir beyan istiyorum. Yasa açık. Bu çiftçileri buraya sokmamak demek, yasayı uygulamamak demek olur.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; yasaya ilişkin olarak söyleyeceğim hususlar bunlar. Sözlerimi burada bitiriyorum.

Bitirirken, hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN- Teşekkür ediyorum Sayın Hamzaçebi.